

Rozdział XV

Omówienie artykułów ustawy budżetowej na rok 2014

Art. 1 – stosownie do art. 110 pkt 1-3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, zwanej dalej „ustawą o finansach publicznych” ustala łączną kwotę prognozowanych podatkowych i niepodatkowych dochodów budżetu państwa i łączną kwotę planowanych wydatków budżetu państwa a także kwotę planowanego deficytu budżetu państwa. Biorąc pod uwagę, iż w trakcie wykonania budżetu państwa zarówno wykonanie dochodów jak i relacja realizacji wydatków w stosunku do dochodów budżetu państwa kształtuje się zmiennie, powodując w konsekwencji wahanie poziomu deficytu budżetu państwa, ust. 3 tego artykułu dookreśla termin, na który ustala się planowany deficyt budżetu państwa, przypadający na ostatni dzień roku budżetowego, tj. na dzień 31 grudnia 2014 r.; dochody i wydatki budżetu państwa prezentowane są w załącznikach nr 1 i 2.

Art. 2 – określa łączną kwotę prognozowanych dochodów budżetu środków europejskich i łączną kwotę planowanych wydatków środków europejskich oraz wynik budżetu środków europejskich, stosownie do art. 110 pkt 4-6 ustawy o finansach publicznych. Wprowadzenie odrębnych załączników dotyczących budżetu środków europejskich wynika także z art. 117 ust. 1 wymienionej ustawy, zgodnie z którym budżet środków europejskich jest rocznym planem dochodów i podlegających refundacji wydatków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich, z wyłączeniem środków przeznaczonych na realizację projektów pomocy technicznej oraz środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 4 lit b tiret drugie wyżej wymienionej ustawy, jak również postanowień art. 119 ustawy o finansach publicznych, który stanowi o sposobie ujmowania w ustawie budżetowej dochodów i wydatków budżetu środków europejskich. Dochody budżetu środków europejskich określa załącznik nr 3 a wydatki załącznik nr 4.

Art. 3 – stosownie do postanowień art. 110 pkt 7-9 ustawy o finansach publicznych ustala planowane przychody i rozchody budżetu państwa, których tytuły zostały wymienione w załączniku nr 5 oraz planowane saldo przychodów i rozchodów budżetu państwa. Planowane rozchody budżetu państwa, o których mowa w art. 110 pkt 8 ustawy o finansach publicznych i w konsekwencji planowane przychody nie zawierają kwot z tytułu zobowiązań finansowych zaciąganych i spłacanych przez Ministra Finansów, działającego w imieniu Skarbu Państwa, w tym samym roku budżetowym. Zostały one z mocy art. 52 ust. 1a ustawy o finansach publicznych wyłączone z limitu rozchodów budżetu państwa, a w konsekwencji również z kwoty planowanych przychodów.

Art. 4 – ustala źródła finansowania potrzeb pożyczkowych budżetu państwa, w tym deficytu budżetu państwa, zgodnie z art. 110 pkt 3 ustawy o finansach publicznych zobowiązującym do ustalenia źródeł pokrycia deficytu budżetu państwa.

Art. 5 – określa, zgodnie z postanowieniami art. 82, art. 95 ust. 2 i art. 110 pkt 10 ustawy o finansach publicznych, limity przyrostu zadłużenia w 2014 r. z tytułu zaciąganych i spłaconych kredytów, pożyczek oraz emisji i spłaty skarbowych papierów wartościowych, przy czym przez spłatę kredytów lub pożyczek należy rozumieć terminowe lub przedterminowe spłaty kapitału, natomiast w przypadku spłaty skarbowych papierów wartościowych należy rozumieć w szczególności ich wykup, przedterminowy wykup, wcześniejszy wykup, odkup oraz zamianę. Uwzględniając postanowienia art. 78 ust. 1 i 3 ustawy o finansach publicznych wprowadzony przepis ust. 2 omawianego artykułu umożliwia dokonywanie operacji finansowych i działań na rynkach finansowych, które wpłyną na zmianę struktury zadłużenia Skarbu Państwa.

Art. 6 – określa kwotę, do wysokości której mogą być udzielane przez Skarb Państwa poręczenia i gwarancje w szczególności na podstawie:

- art. 31 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2012 r. poz. 657 oraz z 2013 r. poz. 198),
- art. 9 ustawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo – kredytowych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 613),
- ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o udzielaniu przez Skarb Państwa wsparcia instytucjom finansowym (Dz. U. Nr 39, poz. 308, z późn. zm.) – w szczególności art. 1 w zw. z art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy.

W 2014 roku przewiduje się możliwość udzielania poręczeń i gwarancji wspierających między innymi realizację strategicznych programów rządowych, takich jak budowa autostrad oraz wspieranie rozwoju infrastruktury kolejowej. Kwota limitu może być wykorzystana również dla działań, które mogą być potencjalnie podjęte w przypadku ewentualnego pogorszenia warunków działania polskiego systemu finansowego w obliczu globalnego kryzysu finansowego i gospodarczego.

Art. 7 – jest wykonaniem postanowienia art. 5a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609, z późn. zm.), zobowiązującego do określenia w ustawie budżetowej wysokości limitu, którego nie mogą przekroczyć łączne zobowiązania KUKE S.A. z tytułu gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeń eksportowych i gwarancji ubezpieczeniowych. Limit na rok 2014 został ustalony w wysokości umożliwiającej przyjęcie

do ubezpieczenia lub objęcia gwarancjami przez KUKE S.A. kolejnych projektów eksportowych, w tym w ramach programu rządowego „Finansowe Wspieranie Eksportu”.

Art. 8 – upoważnia Ministra Finansów do:

- 1) dokonywania ze środków budżetu państwa wypłat z tytułu kredytów i pożyczek udzielanych na podstawie umów międzynarodowych rządów innych państw. Przepis ten ma na celu zwiększenie skuteczności instrumentów finansowych, które mogą być stosowane na podstawie zawieranych umów międzynarodowych i które mają na celu stymulowanie wzrostu polskiego eksportu. Umożliwi to elastyczne reagowanie na oczekiwania w relacjach międzynarodowych wobec Polski związane zarówno z realizacją bieżącej polityki finansowej jak i średniookresowych oraz długookresowych celów wsparcia i rozwoju.

Zaplanowana na rok 2014 kwota dotyczy kontynuacji wypłat dla polskich eksporterów w ramach kredytów dla Angoli i Wietnamu oraz planowanych do udzielenia nowych kredytów, w tym między innymi dla Wietnamu, Mongolii, Kirgistanu i Etiopii.

Możliwość udzielania kredytów z budżetu państwa wynika z art. 115 ustawy o finansach publicznych;

- 2) udzielania ze środków budżetu państwa pożyczek:

- a) dla Banku Gospodarstwa Krajowego na zwiększenie funduszy uzupełniających Banku. Bank Gospodarstwa Krajowego jest bankiem państwowym; podstawowym celem jego działalności, w zakresie określonym ustawą z dnia 14 marca 2003 r. o Banku Gospodarstwa Krajowego (Dz. U. Nr 65, poz. 594, z późn. zm.) oraz odrębnymi przepisami, jest wspieranie rządowych programów społeczno-gospodarczych oraz obsługa realizacji licznych programów rządowych i funduszy celowych. Może być on zobowiązany również do wykonywania innych zadań o charakterze publicznym, jak choćby Program „Inwestycje Polskie”, ukierunkowany na wspieranie przedsięwzięć rozwojowych w oparciu o długoterminowe finansowanie inwestycji mających znaczenie dla gospodarki narodowej oraz strategicznych interesów Państwa. Zgodnie z art. 5b ust. 1 ustawy o Banku Gospodarstwa Krajowego minister właściwy do spraw finansów publicznych może udzielić BGK pożyczki ze środków budżetu państwa, przy zachowaniu wymogów określonych w art. 127 ust. 2 pkt 2 lit. d lub ust. 3 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe, na zwiększenie funduszy podstawowych lub uzupełniających. Aktualna sytuacja finansowa Banku Gospodarstwa Krajowego nie budzi zastrzeżeń, co ma swoje odzwierciedlenie w wysokiej ocenie ratingowej, jak i okresowych wynikach finansowych. Biorąc jednakże pod uwagę możliwe scenariusze rozwoju sytuacji ekonomicznej w Europie oraz związany z tym prawdopodobny wzrost awersji do ryzyka na rynkach finansowych warto przygotować mechanizmy służące

zwiększeniu zasobów kapitałowych Banku, co w przypadku wystąpienia sytuacji kryzysowej, będzie miało bezpośrednie przełożenie na wzrost zaufania do przedmiotowej instytucji. Funkcjonowanie mechanizmu ostrożnościowego, pozwalającego na zwiększenie funduszy Banku, stanowić będzie dodatkowe zabezpieczenie uwzględniające rolę Banku jako instytucji wspierającej sieć bezpieczeństwa w kontekście ewentualnych zawirowań na rynkach finansowych lub/i ewentualnych problemów poszczególnych instytucji. Proponowana kwota ma charakter ostrożnościowy i stanowi awaryjną możliwość wsparcia Banku Gospodarstwa Krajowego w celu umożliwienia realizacji zadań;

- b) dla Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Zgodnie z art. 15 pkt 6a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 84, poz. 711, z późn. zm.), do źródeł finansowania Funduszu zalicza się udzielone pożyczki ze środków budżetu państwa. Aktualna sytuacja sektora bankowego jest stabilna i nie wskazuje na konieczność ponoszenia wypłat. Niemniej zasadne jest przygotowanie mechanizmów służących zwiększeniu zasobów Bankowego Funduszu Gwarancyjnego na wypadek wystąpienia sytuacji kryzysowej. Wejście w życie ustawy z dnia 19 kwietnia 2013 r. o zmianie ustawy o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych oraz niektórych innych ustaw, w której przyjęto rozwiązania, zmieniające również przepisy ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, dotyczące w szczególności: tworzenia i funkcjonowania obowiązkowego systemu gwarantowania środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach w kasach lub należnych z tytułu wierzytelności, procesów restrukturyzacyjnych w kasach (zasady przejęcia, likwidacji i upadłości kas), postępowania naprawczego i zarządu komisarycznego w kasach i w Kasie Krajowej, uzasadnia utrzymanie mechanizmu dodatkowego wzmocnienia Bankowego Funduszu Gwarancyjnego celem zapewnienia stabilności finansowej całego systemu finansowego. Proponowana kwota ma charakter ostrożnościowy i stanowi awaryjną możliwość wsparcia Bankowego Funduszu Gwarancyjnego;
- c) dla jednostek samorządu terytorialnego w ramach postępowania naprawczego lub ostrożnościowego. O możliwości udzielania tych pożyczek stanowi art. 115 w związku z art. 224 ustawy o finansach publicznych; pożyczki są istotnym elementem polityki Rządu ukierunkowanym na restrukturyzację zobowiązań jednostek samorządu terytorialnego;
- d) dla Korporacji Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. – zgodnie z art. 5a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. o gwarantowanych przez Skarb Państwa ubezpieczeniach eksportowych (Dz. U. z 2001 r. Nr 59, poz. 609, z późn. zm.), ustawa budżetowa określa kwotę, do wysokości której mogą być udzielone pożyczki dla KUKE S.A. na wypłatę odszkodowań z tytułu gwarantowanych przez Skarb Państwa

ubezpieczeń eksportowych i gwarancji ubezpieczeniowych. Wysokość pożyczek z budżetu państwa dla KUK S.A. została oszacowana w oparciu o bieżące prognozy dotyczące wypłat odszkodowań oraz stanu środków na wyodrębnionym rachunku bankowym „Interes Narodowy” służącym do prowadzenia rozliczeń finansowych w zakresie ubezpieczeń eksportowych gwarantowanych przez Skarb Państwa;

- e) Funduszowi Ubezpieczeń Społecznych na wypłatę świadczeń gwarantowanych przez państwo – zgodnie z art. 53 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) określono wysokość nieoprocentowanej pożyczki dla Funduszu Ubezpieczeń Społecznych przeznaczonej na uzupełnienie środków na pełne i terminowe wypłaty świadczeń gwarantowanych przez państwo.

Art. 9 – stanowi realizację postanowień art. 9 ust. 1 oraz art. 10 ustawy z dnia 23 grudnia 1999 r. o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw. Zgodnie z postanowieniami art. 9 ust. 1 tej ustawy w ustawie budżetowej ustala się:

- kwoty wynagrodzeń dla osób objętych i nieobjętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń,
- kwoty bazowe, które stanowią podstawę naliczania wynagrodzeń dla osób objętych mnożnikowymi systemami wynagrodzeń, o których mowa w art. 5 pkt 1 lit. a, c i d,
- średnioroczne wskaźniki wzrostu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej.

Przepisy ust. 2 tego artykułu stanowią realizację postanowień art. 30 ust. 3 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela (Dz. U. z 2006 r., Nr 97, poz. 674, z późn. zm.), zgodnie z którym średnie wynagrodzenie nauczycieli ustalane jest na podstawie kwoty bazowej określonej dla nauczycieli corocznie w ustawie budżetowej.

W projekcie ustawy budżetowej na rok 2014 – zgodnie z postanowieniem art. 10 ustawy o kształtowaniu wynagrodzeń w państwowej sferze budżetowej oraz o zmianie niektórych ustaw – tworzy się:

- rezerwę płacową na zmiany organizacyjne i nowe zadania, która jest przeznaczona tylko dla państwowych jednostek budżetowych i dotyczy wynagrodzeń przewidzianych do uruchomienia w roku 2014, w szczególności w związku z ewentualną realizacją nowych zadań, zwiększeniem zakresu realizowanych zadań lub powołaniem nowych jednostek organizacyjnych w trakcie roku 2014. Rezerwa ta jest tworzona na zadania, których nie można uwzględnić w ustawie budżetowej,
- rezerwę na zwiększenie wynagrodzeń, w tym na wypłaty wynagrodzeń dla osób odwołanych z kierowniczych stanowisk państwowych, a także wypłat nagród jubileuszowych, odpraw emerytalnych i odpraw w związku z przejściem na rentę z tytułu niezdolności do pracy

oraz ekwiwalentów za niewykorzystany urlop wypoczynkowy dla osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, dla pracowników jednostek organizacyjnych stanowiących wyodrębnioną część budżetową, w których średnioroczne zatrudnienie w roku poprzednim nie przekracza 50 osób. Jednorazowe wypłaty na rzecz osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe nie zależą od polityki kadrowej danej jednostki, stąd też istnieje potrzeba utworzenia tej rezerwy. Natomiast w jednostkach, w których średnioroczne zatrudnienie w roku poprzednim nie przekracza 50 osób, trudno jest wygospodarować środki na jednorazowe wypłaty, które są zmienne w poszczególnych latach.

Art. 10 – określa ujmowanie w załączniku nr 7, zgodnie z art. 122 ust. 1 pkt 5 ustawy o finansach publicznych, zestawienia zadań z zakresu administracji rządowej i innych zadań zleconych jednostkom samorządu terytorialnego odrębnymi ustawami.

Art. 11 – stosownie do art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. a ustawy o finansach publicznych – prezentuje, w formie załącznika do ustawy budżetowej, wykaz jednostek otrzymujących dotacje podmiotowe i celowe oraz kwoty tych dotacji. Wykaz ten zawiera załącznik nr 8.

Art. 12 – wypełnia dyspozycję art. 122 ust. 1 pkt 6 ustawy o finansach publicznych, zgodnie z którym zakres i kwoty dotacji przedmiotowych i podmiotowych zostały określone w załączniku nr 9.

Art. 13 – stanowi o zamieszczeniu w załączniku nr 10 zestawienia programów wieloletnich w układzie zadaniowym, zgodnie z art. 122 ust. 1 pkt 4 ustawy o finansach publicznych, zawierającego, zgodnie z ust. 2, nazwę programu i podstawę prawną jego utworzenia oraz jednostkę organizacyjną realizującą program lub koordynującą jego wykonanie, cel programu, zadania programu, okres realizacji programu, łączne nakłady, w tym z budżetu państwa, na realizację programu, wysokość wydatków w roku budżetowym oraz w kolejnych latach na realizację programu, mierniki określające stopień realizacji celu.

Art. 14 – określa kwotę bazową dla zawodowych kuratorów sądowych – zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. o kuratorach sądowych (Dz. U. Nr 98, poz. 1071, z późn. zm.).

Art. 15 – wynika z art. 13 ust. 2 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2011 r. Nr 287, poz. 1687, z późn. zm.), który stanowi, że etaty w Policji określa ustawa budżetowa. Na 2014 r. etaty Policji zostały ustalone w liczbie 102 370, w tym 102 309 etatów w jednostkach organizacyjnych Policji.

Art. 16 – określa kwotę ogólnej rezerwy budżetowej, która – zgodnie z art. 140 ust. 1 ustawy o finansach publicznych – może być tworzona w wysokości do 0,2% wydatków budżetu.

Art. 17 – określa limit mianowań urzędników w służbie cywilnej na dany rok budżetowy i środki finansowe na wynagrodzenia oraz szkolenia członków korpusu służby cywilnej – zgodnie z postanowieniami art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. Nr 227, poz. 1505, z późn. zm.).

Art. 18 – określa prognozowany średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych. Wskaźnik ten jest powszechnie wykorzystywany w planowaniu wydatków i dochodów oraz indeksowaniu różnego typu opłat. Stosujące go podmioty powinny mieć możliwość powołania się na oficjalne źródło, jakim jest przepis ustawy budżetowej. Na prognozowany w ustawie budżetowej wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych powołuje się między innymi:

- art. 3 ust. 1a ustawy z dnia 21 kwietnia 2005 r. o opłatach abonamentowych (Dz. U. Nr 85, poz. 728, z późn. zm.),
- art. 66 ust. 4 i art. 136 ust. 1 ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. Nr 163, poz. 981, z późn. zm.),
- art. 6 pkt 15 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2013 r. poz. 182, z późn. zm.),
- art. 89 ust. 8 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2013 r. poz. 627, z późn. zm.),
- art. 93 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2012 r. poz. 572, z późn. zm.),
- art. 12 ust. 5c, 5e i 5f ustawy z dnia 22 czerwca 2001 r. o organizmach genetycznie zmodyfikowanych (Dz. U. z 2007 r. Nr 36, poz. 233, z późn. zm.).

Art. 19 – wskazuje średnioroczny wskaźnik cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów, na przewidywanie którego w ustawie budżetowej powołuje się art. 74 ust. 2 ustawy z dnia 8 września 2000 r. o komercjalizacji, restrukturyzacji i prywatyzacji przedsiębiorstwa państwowego „Polskie Koleje Państwowe” (Dz. U. Nr. 84, poz. 948, z późn. zm.). Za podstawę ustalenia wysokości ekwiwalentu pieniężnego, o którym mowa w ust. 1 wymienionego wyżej artykułu, przyjmuje się przeciętną średnioroczną cenę detaliczną 1000 kg węgla kamiennego z roku poprzedzającego rok, w którym ekwiwalent ma być wypłacany, ogłaszaną przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego w terminie do dnia 20 stycznia każdego roku, w formie komunikatu, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej "Monitor Polski", skorygowaną o przewidywany w ustawie budżetowej średnioroczny wskaźnik wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych dla gospodarstw domowych emerytów i rencistów na rok planowany.

Art. 20 – stosownie do art. 76 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585, z późn. zm.) – określa wysokość odpisu z wyodrębnionych w ramach Funduszu Ubezpieczeń Społecznych funduszy, ustalonego na podstawie planu finansowego tego Funduszu i stanowiącego przychód Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

Art. 21 – stosownie do art. 57 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych – określa kwotę wydatków na prewencję rentową.

Art. 22 – określa wysokość odpisu wynikającego z art. 32 ust. 2 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. Nr 237, poz. 1656, z późn. zm.), który zobowiązuje do ustalenia w ustawie budżetowej na dany rok kwoty odpisu z Funduszu Emerytur Pomostowych z przeznaczeniem na działalność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, na realizację kosztów wypłaty emerytur pomostowych.

Art. 23 – określa wysokość należności z tytułu poniesionych kosztów poboru i dochodzenia przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych składek na otwarte fundusze emerytalne; wysokość tych należności wynosi 0,4% kwoty przekazanych do otwartych funduszy emerytalnych składek na to ubezpieczenie. Przepis art. 76 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, że w ustawie budżetowej corocznie ustala się wysokość tej należności.

Art. 24 – ustala wysokość odpisu od funduszu emerytalno – rentowego na fundusz administracyjny Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego. Art. 79 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 2008 r. Nr 50, poz. 291, z późn. zm.) stanowi, iż odpis może wynosić 3,5% planowanych wydatków funduszu emerytalno – rentowego.

Art. 25 – określa kwotę wydatków na prewencję wypadkową stosownie do postanowień art. 37 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2009 r. Nr 167, poz. 1322, z późn. zm.).

Art. 26 – ustala, zgodnie z postanowieniami art. 4 ust. 4 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o zmianie ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych oraz ustawy – Prawo bankowe (Dz. U. Nr 71, poz. 609, z późn. zm.), kwotę zwrotu, przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, pobranych od płatnika składek odsetek za zwłokę z tytułu nieopłaconych w terminie składek na ubezpieczenia emerytalne, rentowe i wypadkowe należnych za ubezpieczonego w związku z prowadzeniem pozarolniczej działalności lub współpracy przy tej działalności za okres, w którym ubezpieczony przebywał na urlopie wychowawczym.

Art. 27 – wskazuje prognozowane przeciętne miesięczne wynagrodzenie brutto w gospodarce narodowej na rok 2014, którego obowiązek publikowania w ustawie budżetowej wynika z art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (roczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe osób w danym roku kalendarzowym nie może być wyższa od kwoty odpowiadającej trzydziestokrotności prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego w gospodarce narodowej na dany rok kalendarzowy, określonego w ustawie budżetowej, ustawie o prowizorium budżetowym lub ich projektach, jeżeli odpowiednie ustawy nie zostały uchwalone).

Art. 28 – stosownie do art. 35 ust. 1 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2010 r. Nr 80, poz. 526, z późn. zm.) jednostki samorządu terytorialnego dokonują wpłat na rachunek budżetu państwa; zasady dokonywania wpłat przez poszczególne rodzaje jednostek samorządu terytorialnego, tj. gminy, powiaty i województwa oraz przeznaczenie środków pochodzących z tego tytułu, określają przepisy art. 29, 30 i 31 wyżej wymienionej ustawy. Obowiązek ujęcia w ustawie budżetowej informacji o planowanej wysokości wpłat wynika z art. 19 tej ustawy.

Art. 29 – wynika z postanowień art. 104 ust. 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2013 r. poz. 674, 675 i 829), zgodnie z którym wysokość składki na Fundusz Pracy określa ustawa budżetowa.

Art. 30 – wypełnia art. 29 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 2006 r. o ochronie roszczeń pracowniczych w razie niewypłacalności pracodawcy (Dz. U. Nr 158, poz. 1121, z późn. zm.), zgodnie z którym wysokość składki na Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych określa ustawa budżetowa.

Art. 31 – upoważnia Ministra Finansów do dokonywania transakcji finansowych na instrumentach pochodnych, zmieniających strukturę przepływów finansowych. Dzięki temu minister będzie miał prawo dokonywać transakcji na instrumentach pochodnych nie tylko związanych z zarządzaniem długiem, na co zezwala ustawa o finansach publicznych, lecz również związanych z innymi operacjami finansowymi. W związku z faktem, iż tego typu operacje służą najczęściej zabezpieczeniu przed wzrostem ryzyka kursowego lub wzrostem ryzyka stopy procentowej, wynikające z nich dochody/wydatki lub przychody/rozchody powinny być ujęte łącznie z analogicznymi przepływami dotyczącymi instrumentów bazowych. Przyjęcie takiego standardu odzwierciedla cel i charakter tych transakcji.

Art. 32 – wypełnia postanowienia art. 122 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy o finansach publicznych zobowiązujące do zamieszczenia, w załączniku do ustawy budżetowej, planów finansowych agencji wykonawczych; plany te zawiera załącznik nr 11.

Art. 33 – wynika z postanowień art. 122 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o finansach publicznych zobowiązujących do zamieszczenia, w załączniku do ustawy budżetowej, planów finansowych instytucji gospodarki budżetowej; plany te zawiera załącznik nr 12.

Art. 34 – wypełnia postanowienia art. 122 ust. 1 pkt 1 lit. c ustawy o finansach publicznych zobowiązujące do zamieszczenia, w załącznikach do ustawy budżetowej, planów finansowych państwowych funduszy celowych. Plany te zawiera załącznik nr 13 odrębnie dla każdego funduszu.

Art. 35 – wypełnia postanowienia art. 122 ust. 1 pkt 1 lit. d ustawy o finansach publicznych zobowiązujące do zamieszczenia, w załączniku do ustawy budżetowej, planów finansowych państwowych osób prawnych, o których mowa w art. 9 pkt 14 ustawy; plany te zawiera załącznik nr 14.

Art. 36 – zgodnie z art. 17 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2009 r. Nr 19, poz. 100, z późn. zm.) określa łączną kwotę zobowiązań, do wysokości której organy administracji rządowej mogą w danym roku zaciągać zobowiązania finansowe z tytułu umów o partnerstwie publiczno-prywatnym; ustalenie w ustawie budżetowej tego limitu nie powoduje automatycznego przekazywania organom administracji rządowej środków budżetowych na realizację przedsięwzięć PPP, zgodnie bowiem z art. 18 wymienionej wyżej ustawy, w przypadku gdy przedsięwzięcie realizowane przez podmiot publiczny w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego będzie wymagało finansowania z budżetu państwa w kwocie przekraczającej 100.000 tys. zł, zgodę na realizację takiego przedsięwzięcia wyraża minister właściwy do spraw finansów publicznych.

Art. 37 – zgodnie z art. 121 ust. 1 i ust. 2 pkt 4 i 5 oraz art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. b i c ustawy o finansach publicznych, w załączniku nr 15, ujęte zostały planowane dochody i wydatki budżetu środków europejskich oraz budżetu państwa w latach 2014–2016 w zakresie Narodowej Strategii Spójności w latach 2007-2013, Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009-2014 i Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009-2014, Programu Operacyjnego Zrównoważony Rozwój Sektora Rybołówstwa i Nadbrzeżnych Obszarów Rybackich, Wspólnej Polityki Rolnej oraz Perspektywy Finansowej 2014-2020, a w załączniku nr 16 ujęto wykaz programów wraz z limitami wydatków i zobowiązań w kolejnych latach obowiązywania Narodowej Strategii Spójności w latach 2007-2013, Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy, Norweskiego Mechanizmu Finansowego 2009-2014 i Mechanizmu Finansowego Europejskiego Obszaru Gospodarczego 2009-2014, Programu Operacyjnego Zrównoważony Rozwój Sektora Rybołówstwa i Nadbrzeżnych Obszarów Rybackich, Wspólnej Polityki Rolnej oraz Perspektywy Finansowej 2014-2020.

Art. 38 – stosownie do art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy o finansach publicznych, w odrębnym załączniku nr 17 ujęto środki, które nie są zaliczone, zgodnie z art. 117 ustawy o finansach publicznych, do budżetu środków europejskich.

Art. 39 – stanowi o zamieszczeniu w ustawie budżetowej załącznika nr 18 co wynika ze stosowania zgodnie z art. 112 ust. 2 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych, postanowień art. 99 ust. 2 pkt 10 ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych (Dz. U. Nr 249, poz. 2104, z późn. zm.), zgodnie z którym ustawa budżetowa zawiera zestawienie programów i projektów realizowanych ze środków, o których mowa w art. 5 ust. 3 pkt 2 ustawy o finansach publicznych, w podziale na poszczególne okresy realizacji i źródła pochodzenia środków na ich realizację; w odniesieniu do programów zestawienie sporządza się według kategorii interwencji funduszy strukturalnych.

Art. 40 – zgodnie z art. 112 ust. 2 ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę o finansach publicznych, w odniesieniu do programów i projektów realizowanych w ramach Narodowego Planu Rozwoju, o którym mowa w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o Narodowym Planie Rozwoju, stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 czerwca 2005 r. o finansach publicznych, w brzmieniu obowiązującym przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 8 grudnia 2006 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 249, poz. 1832) i akty wykonawcze wydane na ich podstawie w zakresie prefinansowania, do czasu zakończenia realizacji tych programów i projektów. Dodatkowo, w ramach rozchodów budżetu państwa uruchamia się, za pośrednictwem BGK, pożyczki dla jednostek samorządu terytorialnego z tytułu wyprzedzającego finansowania niektórych działań PROW na lata 2007-2013 w oparciu o przepis art. 10d ustawy z dnia 22 września 2006 r. o uruchamianiu środków pochodzących z budżetu Unii Europejskiej przeznaczonych na finansowanie wspólnej polityki rolnej (Dz. U. z 2012 r. poz. 1065). Mechanizm prefinansowania został praktycznie ograniczony do projektów realizowanych w ramach Wspólnej Polityki Rolnej (PROW 2007-2013). Prefinansowanie tych zadań określa załącznik nr 19.